

39 učiteljev in 1 učiteljica. Zborovanje se prične po 10. uri dopoldne po sledečem programu:

1. Otvorjenje zbora po g. c. k. okr. šl. nadzorniku in volitev dveh perovodij. 2. Naznanilo od dobe zadnjega zborovanja od šolske gosposke doslih ukazov in okrožnic. 3. Nadzornikovo poročilo o dosedaj nadzorovanih šolah. 4. Realije v ljudski šoli (poročja g. Kavčič). 5. Nauk o kmetijstvu (poročja g. Perné). 6. Telovadba v ljudski šoli (poročja g. Pin). 7. Poročilo obeh okrajnih šolskih bukvarnic. (Učitelji Postojniškega šolskega okraja imamo, kakor je znano, dve okrajni šolski bukvarnici. Za Vipavce s sedežem v Vipavi, a za Pivčane v Postojni.) 8. Nova volitev udov za okr. šol. bukvarnico ter v stalni odbor. 9. Nasveti.

G. predsednik si voli v namestnika g. Demšarja, za perovodji pa sta voljena Mercina in Perné. Na to pozdravi, kakor je navada, g. okrajni nadzornik zbrane učitelje ter je v daljšem govoru pokazal, da je kos svojemu poslu in ves vnet za napredek ljudske šole. Potem kaže, kako naj se razdeljuje učenci v razdelke, kakor zahteva to ukaz od 18. aprila 1875. I. Dalje priporoča in zaterjuje, da naj se učitelji bolj ko je mogoče bavijo z realijami, zemljepisjem, zgodovino in prirodninami. Da bodo zamogli vspešno podučevati, preskerbijo naj si za te predmete potrebne učne pripomočke, ker brez teh se ne more nikjer izhajati. Posebno priporoča nabero prirodnin, da zamorejo učitelji učencem »in natura« pokazati, kar jih učijo. (Konec prih.)

— *Koroški deželni šolski svet* je prilično ukazal okr. šolskim svetom, da naj pri prošnjah za kvinkvije učiteljev dvojezičnih šol okrajni nadzorniki omenjajo posebno to, če je prosilec v nemščini po predpisih podučeval in če v nemščini zadovoljne uspehe dosegel. (No, sedaj pa že pojde!)

— Deželni odbor Kranjski je v seji 12. maja poterdil, da se ima ljudska šola v Šentvidu pri Zatični razširiti na 3 razrede, plača 1. učitelju bude. 500 gl., 2. 450 gl., a 3. 400 gl. na leto.

— † Emilija Korošic umrla v Sentjereji 10. a pokopana 11. maja je že med šolskim letom večkrat bolehal, in zaradi tega prisiljena bila časih doma ostati, sicer pa je v šolo prišla, kakor berz ji je zdravje dopustilo. Ko je drugi učitelj bolan bil, je tudi polovico njegovega razreda za nekaj časa prevzela. Rajna je bila mirne čudi in resnega obnašanja in je rada spolnovala svoje dolžnosti. Zadnjikrat je v šoli podučevala v saboto 5. maja. V nedeljo, tako pripovedujejo, se je ob $\frac{1}{2}$ 8 zjutraj v svojem stanovanju zgrudila na tla, in odsihmal se ni več zavedla. Telegrafirali so koj po zdravnika v Rudolfovo, ki tudi v naglem pride. — On precej pravi, da ni skoraj nič upanja, dejali so jo potem v sv. poslednje olje, in umrla je na praznik vnebohoda, in se preselila prva zmed svetnih učiteljic na Kranjskem v večnost.

Pogreb je bil, kakor na deželi mogoče, sijajen, v petek ob 6. uri popoldne. — Navzoča je bila vsa šolska mladina; bližnji učitelji prisledši k pogrebu so prinesli venec; navzoče je bilo tudi več gospode iz Kerskega in Kostanjevice; udje kraj. šol. sveta. — Učitelji so zapeli pred hiso: »Blagor ji, ki se spočije«. K pogrebu so jo spremili vsi trije duhovni; na pokopališču pa so učitelji in domači pevci in pevke zapele: »Jamica tiha«. Vsem pogrebem, ki so javno pokazali, da spoštujejo učiteljski stan, naj bode tedaj priserčna hvala; rajni pa Bog daj večni mir in pokoj!

Premembe pri učiteljstvu.

G. France Cetel, pri sv. Petru pri Rudolfoven poprej začasno a sedaj stalno.